

AKASYALAR AÇARKEN YA DA AKASYA KOKULU YÂRİM (II)

Akasya! Sen bana, yerleşim alanlarındaki yaygınlığın itibariyle Necip Fazıl'ın Kaldırımlar şiirini, Cemal Süreyya'nın Uçurumda Açan Aştın Sen, Kokundan Bildim şiirini, kıyamet koparken dahi eldeki ağacın dikilmesini isteyen Hazreti Peygamberi, yeşil vurgunla yeşili görmeyen göz renk zevkinden mahrumdur, tespiti yapan Atatürk'ü hatırlatıyor ve beni bana görece anlatıyorsun.

Orta öğretimde dersleri akasyayla birlikte çalışmak, astığımız ders / mütalaa saatlerini onların gölgesi ve kokusuyla geçirmek, onlarla hemhal olmak güzeldi. Oysa kimileri akasyayı uğursuz da sayabilir. Arkadaşımın bini geçen aşk şiirinde, kamuoyunun ve akademik dünyanın yakından tanıdığı onlarca insanın sınıf atlamasında, isimli isimsiz nice kahramanların ortaya çıkmasında bir anaydın, babaydın, şefkattin, kucaktın, sevgiliydin sen akasya.

İlk Baharda çiçeklerin, yazın yaprakların, güzün de yeşilden kahverengi 'ye dönüşen, tesbih tanelerinle (meyvelerinle) hep bize eşlik ettin. Gölgede sevgili olmak, sevgili bulmak, akasya kokulu sevgiliyle özdeşleşmek, gövden, dalların, yaprak ve rengârenk çiçeklerinle renk zevkini tatmak, cadde ve sokaklarda, kaldırımlarda seninle arkadaş olmak, dalgalı kıyılarda hem sevgili, hem yoldaş olmak, olabilmek ne güzeldi...

Özelsin, Güzelsin...

Orman köyünde geçen ilk çocukluk ve çocuk dönemlerimde ağaç olarak çam ve meşeleri tanıdım. Yokluktan meşe meyvelerini kuruyemiş niyetine sobada kavurarak yedim. Akasya! İlk kez Ankara'da tanışmıştık seninle. Soruyorum, sen yine nereden çıktın karşıma. Yine seni İlk kez tesbih tanelerini andıran, beni mikrodan makroya, yüzeyden derinliklere götüren kahverengi meyveciklerinle (AİHL'de) sevmiştim seni. Tanidikça sana olan sevgim arttı, üstelik seni çam ve meşeyle de barıştırdım. Aşk olsun sana, bana çamları ve meşelerimi unutturmaya başardın. Onlar benim eski sevgililerimdi... Onlar da güzeldi. Ama özel değildi. Sen hem güzel, hem de özelsin.

Sen beyaz bir bulutsun...

Anadolu'nun bozkırında da, Ege'nin kıyılarında da göklerdeki beyaz bulutlar rengini senden alır. Baharda açan çiçeklerinle beyazsın sen. Bembeyaz... Bölgelere ve yüksekliğe göre konumlanan görünüş geçerliliğin harika, temizlik simgesisin sen. Seni anlamak, sana ulaşmak için yükseltilere tırmanmak gerekir. O da sabır ister, emek ister, zaman ister, bilgi ister ayrıca

tüm bu değişkenleri uyum içinde yönetmek ister, özetle sana odaklanmış temiz düşünceler ve yürek ister.

Ankara'nın kaldırımlarındaki, Gar'daki, Demiryolu kıyılarındaki, Gazi Mahallesi, Etiler ve Kara Harp Okulu'ndaki akasyalar, benimle birlikte İzmir'e, Foça'ya da mı geldiniz? Yoksa bana haber vermeden, çok önceden gelip kıyılara ve yüksekliklere, kaldırımlara, cadde ve sokaklara mı yerleştiniz? Neyse... Önceden de gelseniz benimle de gelseniz sonuçta buluştuk, işte.

Sen beni sonsuz yaratıcıya götüren bir dostsun, bu dostlukla birlikte, tüm ağaçların, doğanın ve çevrenin de dostusun...

Sana en yakın noktadan bakmak, bütüncül bir yaklaşımla seni anlamak pek de kolay olmasa gerek.

Sen böceklerin de dostusun...

Gölgenle, çürüyüp böcekleri besleyen işlevinle, binlerce böceğe sağladığın barınakla, taze gıda ve çiçeklerinle gücüne güç katıyor ve güç yitimi yaşamıyorsun. Böcekler içinde senin en iyi dostların arılar. Özelde de bal arıları, onların hem insanların hem de diğer sistemlerin dostu olduğunu biliyorum. En güzel çiçek akasya çiçeğidir, bu nedenle arılar için en önemli kaynak benim diyorsun... Gerçekten de akasya! senin balın diğer ballardan farklı olarak beyni beslemekte ve merkezi sinir sistemini korumaktadır.. Şüphesiz bütün sistemler ve böcekler önemli. Tüm bitkiler ve böcekler, tüm sistemler, tüm varlıklar bizi Allah(cc)' a götürür. Sistemlerin sahibi ve yaratıcısını daha kolay anlamımıza yardımcı oluyor ve pekiştireç veriyorsun. Her genelin bir özeli var böcekler içinde de bal arısı özeldir desem, yükseklerdeki sevgili bana kızarmısın? Arım, balım peteğimle kıskançlığı minimize edelim. Bu gerçeği görenler beşeri düzlemde bile muktedir oldular, ben muktedir olmak istemiyorum. Ne olmak istediğim gün gibi ortada..? Seni anlamak.

Senden çok yönlü olarak yararlananlar dostluęuna muhtaçtırlar...

Devletler seni demiryolu raylarının altına döşeyerek travers ihtiyacını karşılar, kimileri motorlu araçlara karoseri yapar, kimileri maden ve taş ocaklarında güvenlik tahkimatı için senden yararlanır, sen hem kendini besler hem de sonradan dost olduğun ağaç ve meşeleri beslersin, bazı türlerinden zambak elde edildiği, tıbbın senden yararlandığı ve Foça'da senin leziz reçellerinin yapıldığı herkesçe bilinmektedir.

Akasya! Senin Kokuların ve İç Güzelliğın Dışa Vurmaktadır...

İşlevlerinle, köklerinle, gövdenle, dallarınla, dokularınla, yaprak, meyve ve çiçeklerinle bir bütünsün sen. Bu bütünün özü senin kokundur. Bu koku diğer sistemlere aşamalı olarak ulaşmakta ve daha yükseklerde kristalize bir hal almaktadır. Akasya sen kokunla ve varlığıyla bir sevdasın... Akasya bir ağaç değil bir aşktır. Akasya renklerin özetidir. Akasya renklerin dilidir, akasya duygudur. Çünkü o güzel duyguları depolar ve dağıtır. Akasya Kokulu Yârim nitelemesi bile senin temsil ettiğın gerçekliğı betimlemeye yetmez.

Doğa Tarihçileri, sizin akasyayı yazmaya gücünüz yetmeyebilir. Mümkünse bana aşktan da anlayan Akasya Tarihçisi bulun...

Akasya! Yoksa sen Bir Öğretmen mi sin?

Çünkü sen ömrünle yıllara meydan okuyan sabır ve istikrar sembolü oldun. Sen barışsın, sen güzelliğın, sen özverisin, iç güzelliğı dışına vurmuş bir sistemin adısın. Bana bunca şeyler öğrettin, bunca şeyler yaşattın, yalnız, bitki, böcek ve hayvanlara değil bana da barınak oldun. Senin kokunla hayatı daha iyi kavradım. Belki de senden öğretmenliğimin en seçkinci özelliklerini kaptım.

Geçen yıldı galiba sana deveci armudundan selam getirmiştim. Tadı senin balın ve reçelin yanında kokusu da kokun yanında silik kalmıştı. Yine de ondan hoşlandığını belirtmiştin. Güzeli kokun eşliğinde gölgede otururken biraz da insanlarla ilgilenelim diyerek, bana insanların muhasebe dönemlerini sormuştun. Komşu ağaçlar da dikkat kesilmişti. Ben de sendeki zarafeti, sabrı, birikimi, kuşatıcılığı dikkate almadan insanların muhasebe dönemlerinin özelliklerini bir bir saymıştım. Oysa sen yüzlerce yıllık ömür ve birikimlerinle insanların gelişim özelliklerini bilmez miydin, hiç? Belki de beni dikkate aldığını göstermek için sormuştun bu soruyu. Neyse...

Sen bir vefa figürsün, akrabalarım, herkese, siyaset dahil her alana, öğrencilerime, meslektaşlarım ve çevreme vefalı olmayı ve hoşgörü alanımı genişletmeyi de senden öğrendim galiba. Senin adın zarafet mi yoksa?

Sen! Barışsın...

Daha önce vurguladığım gibi Avrupa'daki kargaşa ve isyan dönemlerinde önce gelip Ankara'ya sonra da İzmir'e ve diğer coğrafyalara yerleştin. Reçel yapanla da bal yapanla da kardeşçe yaşadın, bitki ve böceklere, sevgililere mekan olmakla kalmadın kokunla insanlara sevgili oldun. Demiryolcudan tıpcıya kadar herkesle ürettin ve paylaştın. Bunları barış içinde barış için, sevgi için yaptım. Nezaketin ve zarafetin kucaklayıcılığın sembolü oldun. Beşerle ilgili düşüncelerin ve beyaz çiçeklerinle, çevre dostu adımlarınla doğanın temiz kalmasına ve temizlenmesine aracılık ettin.

Unutma, Sen! Anadolu'nun bozkırında Ege'nin maviliklerinde yaşayacaksın, Şarkıların Yaşayacak...

Şarkılarınla eş zamanlı olarak hatırlanan bir gerçeksin sen. Akasyalar Açarken; bana bitmeyen bahar sömestlerini ve sevgilileri hatırlatır. Akasya Kokan Geceler; genç yetişkinlik dönemimdeki maksimum cesaretimi ve risk alma kapasitemi akla getirerek yeniden devinmemi sağlar. İnşallah bu diriklik, dövünmeye dönüşmez. Akasya Kokulu Sonbahar; sonbaharı, Akasya Kokulu Sabahlar; herkesin uyku halinde iken yaptığım mesleki çalışmaları, tesbihatı ve güzel başlayan tüm günlerimi hatırlatır. Akasya Kokulu Yârim; adı üstünde ve tüm güzelliklerin özü.

Akasya; sosyal medyada seni yazacağımı duyurduktan hemen sonra seninle ilgili olarak tuttuğum notlarımı aradım bulamadım. Bu durumda seni sana anlatmak üzere tuttuğum notları kaybettiğime üzüldüm. Duyuşsal dizgemin yaşadığına ve bu alandaki sermayemi yitirmediğime ise sevindim. Bu durumda;

Duyguları besleyen kaynakları kurutmayalım. Biz de, kuruma riski ile karşı karşıya kalabiliriz.